

Határtalanul – Kirándulás a felvidéken

A történet tavaly kezdődött, amikor úgy döntöttünk, hogy pályázunk a Határtalanul programra. A programban részt vevő osztályok Magyarországgal határos országokba utazhatnak, még hozzá olyan területekre, melyek valaha, vagy még most is magyarok által lakott, illetve a magyar történelemhez szorosan kapcsolódnak. Mi Szlovákiát, a Felvidéket választottuk. A pályázat megírását és a már megnyert pályázat megszervezését a Csillagösvény Utazási Irodára bízom, ami jó döntésnek bizonyult, mert az utazásunk nagyon jól sikerült. A legapróbb részletek is ki voltak dolgozva, és a gyerekekkel együtt nagy biztonságban éreztük magunkat az út során.

Az utunk 2019. október 2-5. között valósult meg, négy napot töltöttünk Szlovákiában. Nagyon sok szépet, érdekeset láttunk. Az első nap Kassán jártunk, megnéztük a Dómot, ahol az idegenvezető felengedett minket az ún. Mátyás lépcsőjén is, mert annyira jól viselkedtek a gyerekek! Itt található II. Rákóczi Ferenc kriptája, ahová lementünk és elhelyeztük a koszorúnkat.

Ezek után átsétáltunk a Rodostó házba. Itt a helyi idegenvezető hölgy gyönyörű, ékes magyarsággal és hatalmas lelkesedéssel beszélt Rákóczi életéről, száműzetéséről és a magyar történelem idevágó részéről. A gyerekek néma csöndben, komoly érdeklődéssel hallgatták. Egy igazi történelem óra volt, beleborzongtunk.

Ugyanezen a napon utunk folytatásaként ellátogattunk Szepes várába. Nagy szerencsénk volt az időjárással, mert a vihar és a felhők kerültek, de nem értek el bennünket. Ezért csodaszép képeket tudtunk készíteni.

A következő napon is zsúfolt volt a programunk. Ellátogattunk Lőcsére, Poprádra. Megnéztük a gyönyörű, ódon óvárosokat, meghallgattuk a történelmi utalásokat. Felelevenítettük Jókai

regényéből a lőcsei fehér asszony anekdotáját. Az író fantáziája szerint, a ledér asszony szerelme vezette a szabadságharc ügyének elárulására a várvédő kapitányt, Andrassy István generálist.

Tátralomnicon is jártunk. Ekkor a lejjebb lévő településeken elég hideg, felhős, nyirkos idő volt, de ahogy a buszunk kanyargott felfelé, egyszer csak csodaszép napsütésben találtuk magunkat. Ekkor már a Tátra csodaszép tájaiban, hegyeiben gyönyörködtünk. De nem volt vége még, hiszen egy 10 km-es túra várt ránk. A

Csorba tótól felgyalogoltunk a Poprádi tóhoz, és vissza. Hihetetlen élményben volt részünk!

A túrázásból sosem elég. Újabb 10 kilométer várt ránk a következő napon, méghozzá a Szlovák Paradicsomban. A Hernád folyó medrében kezdtük meg a gyaloglást. Először még csak a köveken lépegettünk, fákat kerülgettünk. Majd kezdett komolyabbá válni a helyzet. Kezdtük megérteni, miért is csak egy irányban szabad közlekedni ezeken az „utakon”. Nagyon ügyesek voltak a gyerekek, és fegyelmezettek! Mindenki abszolút biztonságosan vette az akadályokat, és épségben értünk vissza ezen a napon is a szállásra. Remélem, hogy sokáig emlékezni fognak erre a gyerekek, hiszen ez egy nagy bátorság próba volt, ami így Mihály-nap körül pont időszerű is.

Az utolsó napra is jutott „bátorság próba”, de előbb még Késmárkra látogattunk, ahol az evangélikus templomban megkoszorúztuk gróf Thököly Imre szarkofágját. Mivel a gyerekek nemrég tanulták szavalni a Himnusz összes versszakát, úgy döntöttünk, hogy most nem énekelni fogunk, hanem szavalni. Nagyon jó döntésnek bizonyult, mert gyönyörűen, hatásosan szavaltak a gyerekek. Nagy élmény volt! Hazafelé pedig útba ejtettük a betléri kastélyparkot, majd a Gombaszögi cseppkőbarlangot. Így nemcsak a magaslatokat tudták megtapasztalni a gyerekek ebben a pár napban, hanem a mélységet is.

Összességében úgy érzem, hogy nagyon jól sikerült a tanulmányi kirándulásunk, sok élménnyel gazdagodtak a gyerekek, sokat tanultak – nemcsak a magyar történelemről, hanem a saját fizikai terhelhetőségük határaitól is. Nagyon fontos azt is megemlíteni, hogy egy ilyen hosszú kiránduláson, főleg külföldön, milyen fontos a kulturált viselkedés, hiszen a gyerekek osztályukat, iskolájukat, sőt a

magyarokat képviselik. Szerencsére a gyerekek nagyon igyekeztek jól viselkedni és nem is volt velük gond. Büszke vagyok rájuk!

Néhány idézet a gyerekektől:

„Nagyon érdekes és izgalmas osztálykiránduláson vagyunk túl. Ezt soha nem fogom elfelejteni.”

„Otthon elmeséltem a szüleimnek, hogy mennyire szép helyeken voltunk, de a templomok szépségét külön kiemeltem!”

„Ha lesz rá esélyem, akkor még biztos, hogy elmegyek oda (Szlovák Paradicsom), mert nagyon szép élményeket szerzett nekem.”

„A társaság szerintem nagyon összekovácsolódott, úgyhogy már ezért megérte elmenni.”

Budapest, 2019. október 20.

Imre Zsófia osztályfőnök, 7.c